

§ 3. Do zakresu działania Instytutu należy planowanie i koordynacja badań naukowych w zakresie chorób nerwowych i psychicznych oraz ich zwalczania, jak również bezpośrednie prowadzenie prac naukowo-badawczych w tym zakresie.

§ 4. 1. Siedzibą Instytutu są Tworki pod Warszawą.

2. Instytut może za zgodą Ministra Zdrowia posiadać oddziały oraz placówki pomocnicze także w innych miejscowościach.

§ 5. Instytut posiada osobowość prawną.

§ 6. Środki potrzebne do wykonania planowych zadań Instytutu przydzieli mu Minister Zdrowia w porozumieniu z Ministrem Finansów i za zgodą Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 7. Instytutowi nadaje się statut, który będzie ogłoszony w Monitorze Polskim.

§ 8. Nadzór nad Instytutem porucza się Ministrowi Zdrowia.

§ 9. Ogół dochodów i wydatków Instytutu objęty jest budżetem Państwa (budżet centralny) w części dotyczącej Ministerstwa Zdrowia.

§ 10. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Zdrowia w porozumieniu z Ministrem Szkół Wyższych i Nauki.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

155

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 31 marca 1951 r.

w sprawie trybu i zasad postępowania przy przymusowym wykupie nieczynnych maszyn przemysłowych.

Na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 1950 r. o rejestracji maszyn i przymusowym wykupie nieczynnych maszyn przemysłowych (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 285) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Artykuły powołane w niniejszym rozporządzeniu bez bliższego określenia oznaczają artykuły ustawy z dnia 20 lipca 1950 r. o rejestracji maszyn i przymusowym wykupie nieczynnych maszyn przemysłowych (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 285).

2. Przepisy dotyczące prezydiów wojewódzkich rad narodowych odnoszą się również do Prezydiów Rad Narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi.

§ 2. Maszynami w rozumieniu rozporządzenia są maszyny przemysłowe i urządzenia techniczne.

§ 3. 1. Do zgłaszania wniosków o dokonanie przymusowego wykupu nieczynnych maszyn uprawnieni są wykonawcy narodowych planów gospodarczych, a w szczególności:

- 1) władze, urzędy i państwowe instytucje,
- 2) przedsiębiorstwa państwowe i pod zarządem państwowym oraz banki,
- 3) spółki prawa cywilnego i handlowego, w których Skarb Państwa, przedsiębiorstwa państwowe albo osoby prawa publicznego posiadają udział wynoszący ponad 50% kapitału zakładowego,
- 4) centrale spółdzielczo-państwowe,
- 5) centrale spółdzielni i spółdzielnie,
- 6) organizacje samorządu gospodarczego oraz stowarzyszenia wyższej użyteczności.

2. Wnioskodawcy wymienieni w ust. 1 uprawnieni są do zgłaszania wniosku o wykup maszyn na ich rzecz lub innego wykonawcy narodowych planów gospodarczych.

§ 4. Wyrażenie „wykonawca“ w dalszym tekście rozporządzenia oznacza tego spośród wykonawców narodowych planów gospodarczych, który wystąpił z wnioskiem o dokonanie przymusowego wykupu przez Państwo lub o przekazanie na jego rzecz wykupionej maszyny.

§ 5. 1. Wnioski określone w § 3 dotyczyć mogą tylko maszyn zarejestrowanych jako nieczynne. Wnioski te powinny być składane do prezydium wojewódzkiej ra-

dy narodowej właściwej ze względu na miejsce znajdowania się maszyny i powinny zawierać:

- 1) imię i nazwisko (firmę) oraz adres właściciela maszyny,
- 2) imię i nazwisko (firmę) oraz adres posiadacza lub dzierżyciela maszyny,
- 3) opis maszyny oraz wskazanie miejsca, w którym się znajduje,
- 4) określenie zamierzonego sposobu wykorzystania maszyny ze wskazaniem zakładu, w którym maszyna ma być wykorzystana,
- 5) wskazanie posiadanych środków finansowych na nabycie maszyny oraz właściciwego dla tych środków banku.

2. Do wniosku dołączyć należy zaświadczenie jednostki nadrzędnej wykonawcy stwierdzające potrzebę nabycia maszyny przez wykonawcę.

§ 6. 1. Prezydium wojewódzkiej rady narodowej zawiadomi właściciela maszyny o złożeniu wniosku i wyznaczy mu termin 14 dni do:

- 1) wskazania posiadanych dowodów własności maszyny,
- 2) podania źródła, kosztu i czasu nabycia maszyny,
- 3) zgłoszenia ewentualnych zarzutów przeciwko wnioskowi.

2. Jeżeli maszyna nie znajduje się w posiadaniu właściciela, należy nadto zawiadomić posiadacza (dzierżyciela) maszyny o zamierzonym wykupie i udzielić mu terminu 14-dniowego na zgłoszenie zarzutów.

§ 7. 1. Orzeczenie o wykupie maszyny powinno zawierać:

- 1) szczegółowe określenie przedmiotu wykupu,
- 2) postanowienie o wykupie maszyny na rzecz Państwa,
- 3) wskazanie osoby obowiązanej do wydania maszyny oraz sposobu jej wydania,
- 4) wskazanie osoby uprawnionej do otrzymania odszkodowania oraz ustalenie wysokości odszkodowania,
- 5) pouczenie o prawie strony odwołania się od orzeczenia.

2. W przypadkach, gdy natychmiastowy wykup maszyny jest wskazany w interesie publicznym lub w wyjątkowo ważnym interesie wykonawcy, należy w orzeczeniu o wykupie postanowić, że wniesienie odwołania nie wstrzymuje wykonania orzeczenia.

3. Orzeczenie o wykupie doręcza się wykonawcy oraz właścicielowi maszyny, posiadaczowi lub dzierżycielowi.

§ 8. 1. Obowiązana do wydania maszyny jest osoba wskazana w orzeczeniu lub inna osoba, która uzyskała posiadanie (dzierżenie) maszyny po terminie rejestracji bez zezwolenia władzy rejestracyjnej.

2. Uprawnioną do otrzymania odszkodowania jest osoba, która wykazała prawo własności maszyny. W przypadku, gdy władza orzekająca uzna, że prawo własności maszyny nie zostało wykazane, zamieści w orzeczeniu postanowienie, iż wypłata odszkodowania nastąpi na rzecz osoby, która przedstawi orzeczenie sądowe, stwierdzające jej prawo własności do maszyny w chwili wykupu.

§ 9. 1. W przypadkach, gdy przedmiot wykupu został nabyty po dniu 9 maja 1945 r. od jednostek wymienionych w § 3 ust. 1, wysokość odszkodowania ustala się na podstawie ceny nabycia, z uwzględnieniem udowodnionych nakładów oraz stopnia zużycia i istniejących braków.

2. W pozostałych przypadkach wysokość odszkodowania określa się w oparciu o wartość przedmiotu wykupu w obecnym stanie według cen obowiązujących w dniu 1 września 1939 r., z uwzględnieniem jego wydajności i przydatności w obecnych warunkach produkcyjnych.

§ 10. 1. Wysokość odszkodowania ustala władza po zasięgnięciu — w razie potrzeby — opinii dwóch rzeczoznawców co do okoliczności wymienionych w § 9.

2. Koszty związane z powołaniem rzeczoznawców pokrywa wykonawca.

3. Tryb powoływania rzeczoznawców, ich obowiązki oraz zasady ustalania ich wynagrodzenia określi zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 11. Władza, która orzekła o wykupie, ustali osobną decyzją wykonawcę uprawnionego do odbioru maszyny oraz ustali termin odbioru. O powyższej decyzji zawiadomiona zostanie osoba uprawniona do otrzymania odszkodowania ze wskazaniem banku, który dokona wypłaty.

§ 12. 1. W przypadku, gdy wniosek o wykup został zgłoszony przez dwóch lub więcej wykonawców, określenie wykonawcy uprawnionego do odbioru maszyny nastąpi po wskazaniu go przez:

- 1) władzę naczelną, jeśli współubiegający się wykonawcy podlegają tej samej władzy naczelnej,
- 2) Państwową Komisję Planowania Gospodarczego,

jeśli wykonawcy podlegają różnym władzom naczelnym i władze te nie doszły do porozumienia co do przyznania pierwszeństwa jednemu z wykonawców.

2. Władze wymienione w ust. 1 mogą uprawnienia swoje, dotyczące określenia wykonawcy uprawnionego do odbioru maszyny, przekazać w całości lub w części prezydium wojewódzkiej rady narodowej, jeżeli współubiegający się wykonawcy mają siedzibę na obszarze jednego województwa.

§ 13. Osoba uprawniona do odbioru odszkodowania obowiązana jest przedłożyć bankowi (§ 11):

- 1) ostateczne w toku instancji orzeczenie o wykupie maszyny,
- 2) dowód odbioru maszyny przez wykonawcę,
- 3) zaświadczenie organu finansowego, właściwego ze względu na miejsce zamieszkania osoby uprawnionej, stwierdzające, iż nie zalega ona ze świadczeniami na rzecz Skarbu Państwa i instytucji publicznych, lub określające rodzaj i wysokość tych zobowiązań oraz bank i konta, na które powinny być przekazane.

§ 14. 1. Odszkodowanie po dokonaniu potrąceń z tytułu zaległości, o których mowa w § 13 pkt 3, płatne jest, jak następuje:

- 1) jeżeli kwota pozostałości nie przekracza zł 1.500,— w ciągu 60 dni od daty złożenia dowodów, o których mowa w § 13;
- 2) jeżeli kwota pozostałości przewyższa zł 1.500,— w ratach miesięcznych po zł 750,— z tym, że termin zapłaty pierwszej raty określa się, jak w pkt 1.

2. Minister Finansów ustali sposób i zasady pokrycia odszkodowania z rachunku wykonawcy.

§ 15. 1. Od orzeczenia prezydium wojewódzkiej rady narodowej o wykupie maszyny służy stronom prawo odwołania do Prezesa Centralnego Urzędu Drobnej Wytwórczości w ciągu dni 14 od daty doręczenia odpisu orzeczenia. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem prezydium wojewódzkiej rady narodowej, które wydało orzeczenie.

2. Orzeczenie Prezesa Centralnego Urzędu Drobnej Wytwórczości jest ostateczne.

§ 16. W przypadkach dotyczących postępowania, a nie uregulowanych niniejszym rozporządzeniem, stosuje się przepisy rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341 wraz z późniejszymi zmianami).

§ 17. Wykonanie rozporządzenia porucza się Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego oraz wszystkim ministrom.

§ 18. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

ROZPORZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 8 marca 1951 r.

w sprawie trybu ujawniania w księgach wieczystych i właściwych rejestrach przejścia na własność Skarbu Państwa majątku zniesionych izb przemysłowo-handlowych.

Na podstawie art. 9 ust. 4 ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o Centralnym Urzędzie Drobnej Wytwórczości (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 104) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przejście na własność Skarbu Państwa poszczególnych przedmiotów majątku zniesionych izb przemysłowo-handlowych stosownie do art. 9 ust. 4